ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

Factors Influencing Graduate Study Decisions Among Personnel at Chaiyaphum Rajabhat University

กฤษณา พัฒเพ็ง[1], และ ทินนิกร เสมอโชค[2*]

Krisana Phatpheng[1], and Tinnikon Samerchok[2]

[1-2]มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ; Chaiyaphum Rajabhat University, Thailand.

*Corresponding Author; e-mail : Uji2830@gmail.com

DOI : 10.65205/jasrru.2026.e3451

Received : February 19, 2026; **Revised :** June 3, 2026; **Accepted :** July 20, 2026

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยนี้ศึกษาปัจจัยที่มีส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และ2) เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยใช้วิธีการวิจัยแบบเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างได้แก่บุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 186 คน ได้มาจากตารางขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครซี่และมอร์แกน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีค่า IOC = 0.91 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างของปัจจัยด้วยการใช้สถิติ Friedman Test ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$= 4.50, S.D.=0.27) ส่วนการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ ระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (χ= 18.58, df = 5, p = .002) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน และความน่าเชื่อถือของสถาบัน เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจศึกษาต่ออาจเป็นเพราะมีความต้องการพัฒนาตนเองในเชิงวิชาการและวิชาชีพ จึงให้ความสำคัญกับคุณภาพของหลักสูตรที่ทันสมัย มีความยืดหยุ่นในการจัดเวลาเรียน และคุณภาพของอาจารย์ผู้สอนเพื่อสร้างความมั่นใจในคุณภาพการศึกษาและการยอมรับของสังคม

คำสำคัญ (Keywords) : ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ, การศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา, บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

Citation : Phatpheng., K., & Samerchok., T. (2026). Factors Influencing Graduate Study Decisions Among Personnel at Chaiyaphum Rajabhat University. *Journal of Academic Surindra Rajabhat, 4*(2), e3451. https://doi.org/10.65205/jasrru.2026.e3451

Abstract

This research investigated factors influencing the decision to pursue graduate-level education among personnel at Chaiyaphum Rajabhat University. The objectives were to: 1) examine the factors affecting the decision to pursue graduate education among personnel at Chaiyaphum Rajabhat University, and 2) compare the relative importance of those factors.

A quantitative research methodology was employed. The sample consisted of 186 personnel at Chaiyaphum Rajabhat University, selected using the Krejcie and Morgan sample size table. The research instrument was a questionnaire developed by the researcher, with an IOC value of 0.91. Data were analyzed using mean, standard deviation, and the Friedman Test to examine differences among factors.

The results revealed that the overall level of factors influencing the decision to pursue graduate education was at a high level ($\overline{X}$= 4.50, S.D. = 0.27). The comparison of factors showed statistically significant differences at the .01 level ($\bar{\chi}$= 18.58, df = 5, p = .002). This reflects that curriculum and instructional management, along with institutional credibility, were the most influential factors in the decision-making process — likely because personnel seek academic and professional self-development, and therefore place importance on up-to-date curricula, scheduling flexibility, and instructor quality, all of which contribute to confidence in educational quality and social recognition.

Keywords: Decision-Making Factors, Decision to pursue graduate studies, Chaiyaphum Rajabhat University Personnel

บทนำ (Introduction)

สังคมโลกปัจจุบันกำลังเผชิญกับการแข่งขันที่เพิ่มสูงขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเศรษฐกิจ สังคม หรือแม้กระทั่งเทคโนโลยี หน่วยงานและองค์กรต้องพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และทักษะที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงาน และสามารถนำพาองค์กรสู่ความสำเร็จและเพิ่มศักยภาพของบุคคลในการแข่งขันในโลกแห่งการทำงานได้อย่างยั่งยืน (สโรชา เรียงสอน และคณะ, 2567) ซึ่งการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาถูกมองว่าเป็นโอกาสในการพัฒนาทักษะเฉพาะทาง และเพิ่มพูนความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาตนเองและองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนให้มีขีดความสามารถ เพิ่มพูนองค์ความรู้ในการพัฒนาชุมชน สังคม และประเทศได้ ทำให้ประเทศไทยมีศักยภาพสูงในการแข่งขัน ซึ่งในขณะเดียวกันก็สามารถรักษาคุณลักษณะ เอกลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม อันเป็นคุณลักษณะของความเป็นไทยให้ยั่งยืนต่อไปได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562)

การศึกษาในระดับที่สูงขึ้นเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นเพิ่มพูนความรู้ พัฒนาความรู้และทักษะในสาขาวิชาเฉพาะทาง โดยมีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างความก้าวหน้าทางวิชาการ ยกระดับมาตรฐานองค์ความรู้ และพัฒนาแนวทางการเรียนการสอนที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทั้งในเชิงทฤษฎีและปฏิบัติ ทั้งนี้การศึกษาในระดับที่สูงขึ้นยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตในการประกอบอาชีพ ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มโอกาสทางอาชีพและความก้าวหน้าในสายงาน ได้รับโอกาสเลื่อนตำแหน่งหรือได้รับค่าตอบแทนที่สูงขึ้น

Citation : กฤษณา พัฒเพ็ง, และ ทินนิกร เสมอโชค. (2569). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. *วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ*, *4*(2), e3451. https://doi.org/10.65205/jasrru.2026.e3451

การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเปิดโอกาสให้บุคลากรได้ฝึกฝนทักษะการทำวิจัย และพัฒนาองค์ความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการสร้างเครือข่ายทางวิชาการและวิชาชีพ นำไปสู่ความร่วมมือในการทำงาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เป็นองค์กรที่จะต้องมีการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น การให้ความสำคัญ การพัฒนา การส่งเสริม และการสนับสนุนความก้าวหน้าทางสายอาชีพ จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะสร้างแรงบันดาลใจในการปฏิบัติงาน และพัฒนางานในหน้าที่ของบุคลากรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีการแบ่งโครงสร้างออกเป็น 3 คณะ 2 สำนัก และมีการแบ่งประเภทพนักงานออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ประกอบด้วย 1) กลุ่มพนักงานประจำมหาวิทยาลัย ได้แก่ ประเภทผู้บริหาร ประเภทวิชาการ ประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะหรือวิชาชีพเฉพาะ และประเภททั่วไป และ 2) กลุ่มพนักงานจ้างตามภารกิจ จากข้อมูลบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ในปีการศึกษา 2566 พบว่ามีบุคลากรสายสนับสนุนและสายวิชาการรวมทั้งสิ้น 364 คน โดยในจำนวนนี้มีบุคลากรที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 40 ซึ่งยังไม่สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาที่ต้องการบุคลากรที่มีคุณวุฒิในระดับที่สูงขึ้น นอกจากนี้ ในช่วงห้าปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2562–2566) มีบุคลากรที่ดำเนินการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาเพียงร้อยละ 10 ของบุคลากรทั้งหมด สะท้อนให้เห็นว่าอัตราการพัฒนาตนเองผ่านการศึกษาต่อยังอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งแนวโน้มดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการทำความเข้าใจปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของบุคลากรอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การวางแผนพัฒนากำลังคนที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แม้ว่างานวิจัยที่ผ่านมาจะได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในกลุ่มต่าง ๆ อาทิ นักศึกษาระดับปริญญาตรี (ณัฐวัฒน์ สิริโรจนานนท์, 2564) ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (ลลิตา วงษ์ดี, 2563) และข้าราชการครู (อรนภา แก้วมณี, 2562) อยู่บ้างแล้ว แต่งานวิจัยส่วนใหญ่มักให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านแรงจูงใจส่วนบุคคลและด้านเศรษฐกิจเป็นหลัก ยังขาดการศึกษาในเชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านความน่าเชื่อถือของสถาบัน และด้านบริบทครอบครัวที่อาจมีบทบาทสำคัญต่อการตัดสินใจโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ยังไม่มีงานวิจัยใดที่ศึกษาปัจจัยดังกล่าวในกลุ่มบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในภูมิภาคอย่างเป็นระบบ

ปัจจุบันโครงสร้างบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิเริ่มเปลี่ยนเป็นระบบมากขึ้น บุคลากรในฐานะผู้ใต้บังคับบัญชาหรือผู้ตามถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมาย การมีผู้ตามที่มีประสิทธิภาพยิ่งก่อเกิดให้การดำเนินงานขององค์กรมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจากการปรับเปลี่ยนโครงสร้างหน่วยงานและบุคลากรให้มีความเหมาะสมและตรงกับตำแหน่งงานและสาขาวิชาชีพ ด้วยความเหมาะสมที่เกิดขึ้นอาจส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เพื่อเพิ่มทักษะ องค์ความรู้ของบุคลากรเองในการพัฒนาหน่วยงานต่อไปในอนาคต จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจทำวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยศึกษาปัจจัยด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านความน่าเชื่อถือของสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร และด้านเศรษฐกิจ ที่จะส่งผลต่อการตัดสินใจ พร้อมทั้งนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาวางแผนพัฒนาบุคลากรให้สอดคล้องกับแนวโน้มของตลาดแรงงานและความต้องการขององค์กร และนำมาเป็นแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยต่อไป

Citation : Phatpheng., K., & Samerchok., T. (2026). Factors Influencing Graduate Study Decisions Among Personnel at Chaiyaphum Rajabhat University. *Journal of Academic Surindra Rajabhat, 4*(2), e3451. https://doi.org/10.65205/jasrru.2026.e3451

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

การทบทวนวรรณกรรม (Literature Review)

การตัดสินใจศึกษาต่อ หมายถึง พิจารณาไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล บนพื้นฐานของการคิดอย่างมีเหตุผลโดยพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการตัดสินใจได้อย่างเหมาะสมตรงตามกับความต้องการของตนเองมากที่สุด ซึ่งวราภรณ์ ช่วยประคอง (2562) กล่าวถึง การตัดสินใจศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาสถาบันใดสถาบันหนึ่งหรือสาขาใดสาขาหนึ่ง โดยอยู่บนพื้นฐานของการคิด พิจารณาไตร่ตรองอย่างมีเหตุผลและสามารถตัดสินใจเลือกได้ตรงตามกับความต้องการของตนเองมากที่สุด คิดพิจารณาไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล นักศึกษาสามารถตัดสินใจเลือกเรียนได้อย่างเหมาะสมกับตนเอง เพื่อประกอบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อได้อย่างเหมาะสม (ศิริวรรณ สุวินท์, 2548)

ปัจจัยเกี่ยวกับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อนั้น นักวิจัยหลายท่านได้เสนอกรอบปัจจัยที่หลากหลาย ชัยพร จูผลดี (2564) กำหนดปัจจัยไว้ทั้งหมด 10 ด้าน ได้แก่ ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน ด้านบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม ด้านสวัสดิการและการบริการ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านค่านิยม ด้านทักษะความรู้ความสามารถ และด้านทุนการศึกษา ในขณะที่ ศศิธร บูรณ์เจริญ (2560) กำหนดปัจจัยไว้ 9 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านความเชื่อถือของสถาบัน ด้านบุคลากร ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ด้านสถานที่และสิ่งเอื้ออำนวยความสะดวก ด้านข้อมูลและประชาสัมพันธ์ และด้านเศรษฐกิจ

ผู้วิจัยได้ทบทวนและสังเคราะห์กรอบปัจจัยจากวรรณกรรมข้างต้น และพิจารณาคัดเลือกปัจจัยที่จะนำมาศึกษาโดยใช้เกณฑ์ 3 ประการ ได้แก่ (1) ปัจจัยนั้นปรากฏซ้ำในงานวิจัยหลายชิ้นอย่างสม่ำเสมอ (2) ปัจจัยนั้นมีความเชื่อมโยงกับทฤษฎีทุนมนุษย์อย่างมีนัยสำคัญ และ (3) ปัจจัยนั้นสอดคล้องกับบริบทเฉพาะของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา ผลของการพิจารณาดังกล่าวนำไปสู่การคัดเลือกปัจจัย 6 ด้านหลัก ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านความน่าเชื่อถือของสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร และด้านเศรษฐกิจ ดังสรุปเหตุผลในตารางต่อไปนี้

Citation : กฤษณา พัฒเพ็ง, และ ทินนิกร เสมอโชค. (2569). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. *วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ*, *4*(2), e3451. https://doi.org/10.65205/jasrru.2026.e3451

ตารางที่ 1 ปัจจัยที่จะนำมาศึกษา

ปัจจัยที่เลือก	เหตุผลการรวม	อ้างอิง
หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	เป็นปัจจัยหลักที่บุคลากรใช้ประเมินคุณภาพและความคุ้มค่าของการลงทุนทางการศึกษา สอดคล้องกับมิติผลตอบแทนในทฤษฎีทุนมนุษย์	ชัยพร (2564); ศศิธร (2560)
ความน่าเชื่อถือของสถาบัน	ส่งผลต่อการรับรองคุณวุฒิในตลาดแรงงานและโอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ ซึ่งตรงกับแนวคิดผลตอบแทนจากการลงทุนทางการศึกษา	ชัยพร (2564); ศศิธร (2560)
เหตุผลส่วนตัว	สะท้อนแรงจูงใจภายในในการสะสมทุนมนุษย์ เป็นปัจจัยที่มีน้ำหนักสูงในกลุ่มบุคลากรที่ทำงานแล้ว	ศศิธร (2560)
ครอบครัว	แรงสนับสนุนและความคาดหวังของครอบครัวมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในการศึกษาในฐานะต้นทุนโอกาสของบุคลากร	ศศิธร (2560)
ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	เป็นต้นทุนการลงทุนโดยตรงตามกรอบทฤษฎีทุนมนุษย์ บุคลากรต้องชั่งน้ำหนักระหว่างต้นทุนและผลตอบแทนที่คาดหวัง	ศศิธร (2560)
เศรษฐกิจ	ภาวะตลาดแรงงานและความต้องการคุณวุฒิสูงเป็นปัจจัยภายนอกที่กำหนดผลตอบแทนจากการศึกษาตามทฤษฎีทุนมนุษย์	ศศิธร (2560)

สำหรับปัจจัยที่ปรากฏในวรรณกรรมเดิมแต่ไม่ได้นำมาศึกษาในครั้งนี้ อาทิ ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน ด้านบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม ด้านสวัสดิการและการบริการ ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านสถานที่และสิ่งเอื้ออำนวยความสะดวก นั้น ผู้วิจัยพิจารณาว่าปัจจัยเหล่านี้เป็นปัจจัยเชิงปฏิบัติการของสถาบัน (institutional operational factors) ซึ่งมีลักษณะเป็นตัวแปรที่บุคลากรซึ่งทำงานประจำอยู่แล้วให้น้ำหนักน้อยกว่าในการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์ระยะยาวเกี่ยวกับการลงทุนทางการศึกษา ทั้งนี้ ปัจจัยเหล่านั้นสามารถนำมาศึกษาเพิ่มเติมในงานวิจัยอนาคตที่มุ่งเน้นการประเมินความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ได้

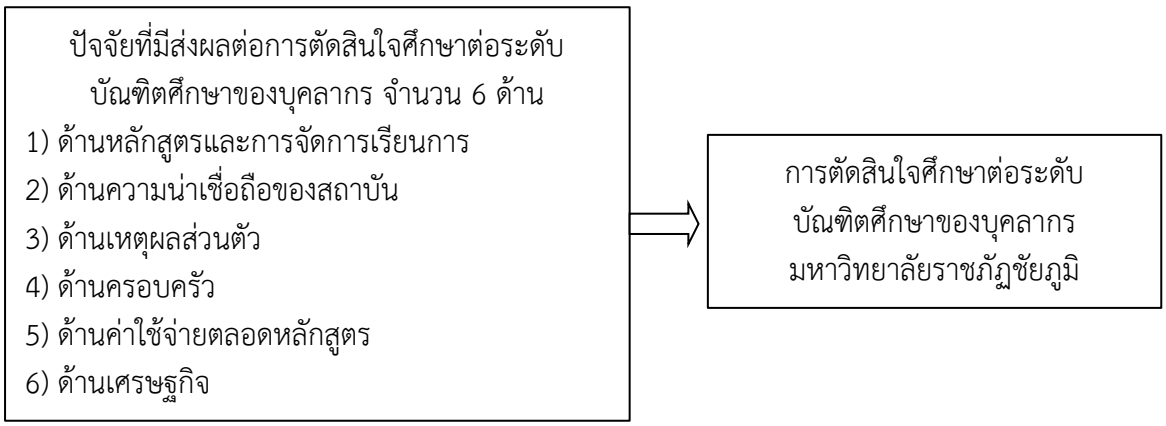
ปัจจัยทั้ง 6 ด้านที่คัดเลือกมานั้นมีความเชื่อมโยงกับทฤษฎีทุนมนุษย์อย่างเป็นระบบ กล่าวคือ ทฤษฎีทุนมนุษย์ของ Becker (1964) มองการตัดสินใจศึกษาต่อเป็นการลงทุนที่บุคคลชั่งน้ำหนักระหว่าง "ต้นทุน" และ "ผลตอบแทนที่คาดหวัง" โดยปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรสะท้อนต้นทุนทางตรง ในขณะที่ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัวและด้านครอบครัวสะท้อนต้นทุนโอกาส (opportunity cost) ที่บุคลากรต้องยอมสละเวลาและทรัพยากรส่วนตัวเพื่อการศึกษา ส่วนปัจจัยด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านความน่าเชื่อถือของสถาบัน และด้านเศรษฐกิจนั้น สะท้อนการประเมินผลตอบแทนที่คาดหวัง ทั้งในรูป

Citation : Phatpheng., K., & Samerchok., T. (2026). Factors Influencing Graduate Study Decisions Among Personnel at Chaiyaphum Rajabhat University. *Journal of Academic Surindra Rajabhat, 4*(2), e3451. https://doi.org/10.65205/jasrru.2026.e3451

ของคุณวุฒิที่ตลาดแรงงานยอมรับ ความก้าวหน้าทางอาชีพ และรายได้ที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าการลงทุนในการศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการเพิ่มผลผลิตและศักยภาพของมนุษย์ (Goldin, 2016) ดังนั้น กรอบแนวคิดของการวิจัยครั้งนี้จึงใช้ทฤษฎีทุนมนุษย์เป็นฐานในการอธิบายกระบวนการตัดสินใจศึกษาต่อของบุคลากร โดยมองว่าการตัดสินใจดังกล่าวเป็นการกระทำที่มีเหตุผลและมุ่งสู่การเพิ่มมูลค่าให้กับทรัพยากรมนุษย์ทั้งในระดับบุคคลและองค์กร

ทฤษฎีทุนมนุษย์เป็นแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับมนุษย์ในฐานะทรัพยากรที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ ซึ่งสามารถเพิ่มมูลค่าได้ด้วยการลงทุนพัฒนาความรู้ ทักษะ และสุขภาพอนามัย ทฤษฎีนี้พัฒนามาจากแนวคิดเบื้องต้นที่พยายามคำนวณมูลค่าของแรงงานผ่านตัวชี้วัดทางการเงิน เช่น ค่าจ้างและอัตราดอกเบี้ย และได้รับการพัฒนาต่อยอดจนครอบคลุมความเชื่อมโยงระหว่างต้นทุนที่ลงทุนไปกับผลผลิตที่ได้รับ ซึ่งทุนมนุษย์ หมายถึง ศักยภาพและความสามารถของบุคคลทั้งที่เป็นพรสวรรค์ติดตัวมาแต่กำเนิดและที่ได้รับจากการพัฒนาเรียนรู้ ทฤษฎีนี้เชื่อว่าการลงทุนเพื่อพัฒนาศักยภาพของมนุษย์จะส่งผลให้เกิดประสิทธิผลในการทำงานที่สูงขึ้นและนำไปสู่รายได้ที่เพิ่มมากขึ้นในที่สุด การประยุกต์ใช้ทฤษฎีทุนมนุษย์มีความหลากหลาย ตั้งแต่การวางแผนด้านการศึกษา การพัฒนาระบบสาธารณสุข การกำหนดนโยบายด้านแรงงาน ไปจนถึงการวิเคราะห์ศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยมองว่าทรัพยากรมนุษย์ประกอบด้วยทั้งมิติเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ซึ่งสามารถยกระดับได้ผ่านการลงทุนด้านการศึกษาและการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ซึ่งมองได้ว่าบุคคลเป็นทรัพยากรที่สามารถสร้างมูลค่าเศรษฐกิจได้ผ่านการลงทุนในความรู้ ทักษะ และสุขภาพ ซึ่งการลงทุนเหล่านี้ เช่น การศึกษา การฝึกอบรม และการดูแลสุขภาพ จะช่วยเพิ่มผลผลิตและรายได้ของปัจเจกบุคคล รวมทั้งขยายศักยภาพการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศได้ (Becker, 1964) การประยุกต์ใช้แนวคิดนี้ครอบคลุมกิจกรรมทางการศึกษา กิจกรรมทางวิชาการและการแพทย์ รวมถึงนโยบายด้านการอพยพย้ายถิ่น (migration) ที่มีผลต่อการกระจายและการสูญเสีย รับผู้มีทักษะในประเทศต้นทางและปลายทาง (Goldin, 2016; Bleakley, 2010)

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

Citation : กฤษณา พัฒเพ็ง, และ ทินนิกร เสมอโชค. (2569). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. *วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ*, *4*(2), e3451. https://doi.org/10.65205/jasrru.2026.e3451

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ด้วยแบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีรายละเอียดการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน จำนวนทั้งสิ้น 364 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำนวน 186 คน ซึ่งได้มาจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยอ้างอิงตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970) ที่เป็นมาตรฐานที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีความเป็นตัวแทนของประชากรอย่างเพียงพอและน่าเชื่อถือทางสถิติ โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยจัดทำบัญชีรายชื่อบุคลากรทั้งหมดจากฐานข้อมูลบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิเป็นกรอบการสุ่ม (Sampling Frame) จากนั้นสุ่มคัดเลือกรายชื่อด้วยวิธีการจับสลาก เพื่อให้บุคลากรทุกคนมีโอกาสได้รับการคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างอย่างเท่าเทียมกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นโดยอ้างอิงจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และรายได้ และตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ครอบคลุม 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านความน่าเชื่อถือของสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร และด้านเศรษฐกิจ รวมทั้งสิ้น 30 ข้อ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบบ 5 ระดับ ตามแนวทางของ Likert ตั้งแต่ระดับน้อยที่สุด (1) ถึงระดับมากที่สุด (5)

กระบวนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยดำเนินการอย่างเป็นระบบตามหลักวิชาการ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นกรอบในการออกแบบเครื่องมือ จากนั้นนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ตามวิธีของ Povinelli and Hambleton ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.91 ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์การยอมรับที่ค่า IOC ≥ 0.50 จากนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง ทั้งนี้ การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งฉบับ (Reliability) ใช้วิธีการของ Cronbach (1951) ด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α-Coefficient) เพื่อยืนยันความสม่ำเสมอภายในของแบบสอบถาม

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองเป็นหลัก โดยการติดต่อประสานงานและนัดหมายวันเวลา และสถานที่ล่วงหน้ากับกลุ่มตัวอย่าง ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างไม่สะดวกรับการสัมภาษณ์หรือตอบแบบสอบถามโดยตรง ผู้วิจัยได้จัดส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างหรือใช้รูปแบบการเก็บข้อมูลอื่นที่เหมาะสม เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนตามจำนวนที่กำหนด โดยใช้ระยะเวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 10–15 นาทีต่อฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ย สำหรับแปลผลระดับ

Citation : Phatpheng., K., & Samerchok., T. (2026). Factors Influencing Graduate Study Decisions Among Personnel at Chaiyaphum Rajabhat University. *Journal of Academic Surindra Rajabhat, 4*(2), e3451. https://doi.org/10.65205/jasrru.2026.e3451

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละด้าน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับวัดการกระจายของข้อมูลและความสม่ำเสมอของการตอบสนอง โดยใช้เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยแบบ 5 ระดับ ซึ่งสถิติดังกล่าวได้รับการอ้างอิงตามแนวทางของ บุญชม ศรีสะอาด (2554) อันเป็นที่ยอมรับในแวดวงการวิจัยทางการศึกษาและสังคมศาสตร์ในประเทศไทย

ผลการวิจัย (Research Results)

การศึกษาปัจจัยที่มีส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ผล ดังต่อไปนี้

Citation : กฤษณา พัฒเพ็ง, และ ทินนิกร เสมอโชค. (2569). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. *วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ*, *4*(2), e3451. https://doi.org/10.65205/jasrru.2026.e3451

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (186คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	74	39.78
หญิง	112	60.22
2. อายุ		
อายุ 25 – 30 ปี	7	3.76
อายุ 31 – 35 ปี	38	20.43
อายุ 36 – 40 ปี	74	39.78
อายุ 41 – 45 ปี	56	30.11
อายุ 46 ปี ขึ้นไป	11	5.91
3. กลุ่มพนักงาน		
พนักงานประจำมหาวิทยาลัย	170	91.40
พนักงานจ้างตามภารกิจ	12	6.45
พนักงานราชการ	4	2.15
4. ประเภท		
วิชาการ	112	60.22
เชี่ยวชาญเฉพาะหรือวิชาชีพเฉพาะ	58	31.18
ประเภททั่วไป	12	6.45
อื่น ๆ	4	2.15
5. ประสบการณ์การทำงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	41	22.04
6 – 10 ปี	38	20.43
11 – 15 ปี	79	42.47
16 ปีขึ้นไป	28	15.05
6. รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า 15,000 บาท	13	6.99
15,001 – 20,000 บาท	11	5.91
20,001 - 25,000 บาท	27	14.52
25,001 - 30,000 บาท	38	20.43
30,001 – 35,000 บาท	32	17.20
มากกว่า 35,000 บาท	65	34.95
7. ระดับที่วางแผนศึกษาต่อ/กำลังศึกษา		
ปริญญาตรี	13	6.99
ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต	11	5.91
ปริญญาโท	27	14.52
ปริญญาเอก	38	20.43

ผลการวิจัย พบว่า เป็นเพศหญิง จำนวน 112 คนคิดเป็นร้อยละ 60.22 เพศชาย จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 39.78 อายุ 36 – 40 ปี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 39.78 อายุ 41 – 45 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 30.11 อายุ 31 – 35 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 20.43 อายุ 46 ปี ขึ้นไป จำนวน 11

Citation : Phatpheng., K., & Samerchok., T. (2026). Factors Influencing Graduate Study Decisions Among Personnel at Chaiyaphum Rajabhat University. *Journal of Academic Surindra Rajabhat, 4*(2), e3451. https://doi.org/10.65205/jasrru.2026.e3451

คน คิดเป็นร้อยละ 5.91 เป็นกลุ่มพนักงานประจำมหาวิทยาลัย จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 91.40 พนักงานจ้างตามภารกิจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.45 พนักงานราชการ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.15 ประเภทวิชาการ จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 60.22 ประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะหรือวิชาชีพเฉพาะ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 31.18 ประเภททั่วไป จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.45 และประเภทอื่น ๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.15 มีประสบการณ์การทำงาน 11 – 15 ปี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 42.47 น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 22.04 ประสบการณ์ 6 – 10 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 20.มีรายได้ต่อเดือน มากกว่า 35,000 บาท จำนวน 65คน คิดเป็นร้อยละ 34.95 รายได้ 25,001 - 30,000 บาท จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 20.43 รายได้ 30,001 – 35,000 บาท จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 17.20 รายได้ 20,001 - 25,000 บาท จำนวน 27คน คิดเป็นร้อยละ 14.52 ทั้งนี้ระดับที่วางแผนศึกษาต่อหรือกำลังศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 20.43 ระดับปริญญาโท จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 14.52 ระดับปริญญาตรี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.99 และระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.91 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากร รวมทั้ง 6 ด้าน

	รวมทั้ง 6 ด้าน	$\bar{x}$	**S.D.**
1	ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	4.58	0.24
2	ด้านความน่าเชื่อถือของสถาบัน	4.56	0.25
3	ด้านเหตุผลส่วนตัว	4.50	0.40
4	ด้านครอบครัว	4.46	0.40
5	ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	4.43	0.47
6	ด้านเศรษฐกิจ	4.48	0.41
	รวม	**4.50**	**0.27**

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากร รวมทั้ง 6 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$= 4.50, S.D.=0.27) เมื่อพิจารณารายด้านแล้ว ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ($\overline{X}$= 4.58, S.D.=0.24) รองลงมาคือ ด้านความน่าเชื่อถือของสถาบัน($\overline{X}$= 4.56, S.D.=0.25) และด้านเหตุผลส่วนตัว ($\overline{X}$= 4.50, S.D.=0.40) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

	รวมทั้ง 6 ด้าน	Mean Rank	χ^2	df	Sig.
1	ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	3.80	18.58	5	.002
2	ด้านความน่าเชื่อถือของสถาบัน	3.76			
3	ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.52			
4	ด้านครอบครัว	3.29			
5	ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	3.18			
6	ด้านเศรษฐกิจ	3.45			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Citation : กฤษณา พัฒเพ็ง, และ ทินนิกร เสมอโชค. (2569). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. *วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ*, *4*(2), e3451. https://doi.org/10.65205/jasrru.2026.e3451

ผลการวิจัย พบว่า การทดสอบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ทั้ง 6 ด้าน โดยใช้สถิติ Friedman Test พบว่า ปัจจัยทั้ง 6 ด้านมีความแตกต่างกันอย่าง*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05* (χ^2 =18.58, df = 5, p = .002)เมื่อพิจารณาจากค่า Mean Rank พบว่า ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน มีความสำคัญสูงสุดในการตัดสินใจศึกษาต่อ (Mean Rank = 3.80) รองลงมาคือ ด้านความน่าเชื่อถือของสถาบัน (Mean Rank = 3.76) *ด้านเหตุผลส่วนตัว* (Mean Rank = 3.52) ด้านเศรษฐกิจ (Mean Rank = 3.45) ด้านครอบครัว (Mean Rank = 3.29) และ ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร มีความสำคัญน้อยที่สุด (Mean Rank = 3.18) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$= 4.50, S.D.=0.27) โดยแยกเป็นรายด้านตามลำดับ ดังนี้

ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน มีปัจจัยส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$= 4.58, S.D.=0.24) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าหลักสูตรมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงานอย่างครอบคลุม ทั้งนี้เป็นเพราะหลักสูตรได้รับการพัฒนาให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน นอกจากนี้ การบริหารจัดการหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่น การให้คำปรึกษาทางวิชาการแก่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับการได้รับการรับรองมาตรฐานและคุณภาพของหลักสูตร แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพและสามารถผลิตบัณฑิตที่มีความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พีรยา เวชชศาสตร์ และคณะ (2567) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเรียนหลักสูตรปริญญาโทของหลักสูตรนโยบายและการบริหารดิจิทัล วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด (ค่าเฉลี่ย=3.94 ค่า Beta=.335) มีอิทธิพลสูงสุดต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิญญา สุวรรณพงศ์ (2567) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนมัธยมศึกษาในประเทศไทย พบว่า คุณภาพหลักสูตร (Mean = 4.35) มีอิทธิพลสูงสุดต่อการตัดสินใจของนักเรียน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าคุณภาพและความทันสมัยของหลักสูตรเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจศึกษาต่อในทุกระดับการศึกษา

ด้านความน่าเชื่อถือของสถาบัน ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$= 4.56, S.D.=0.25) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ามีเครือข่ายศิษย์เก่าที่เข้มแข็งและให้การสนับสนุน ระบบบริการและการดูแลนักศึกษา รวมถึงสถาบันมีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงของสถาบันการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้เรียน โดยเฉพาะในระดับบัณฑิตศึกษาที่ผู้เรียนมักพิจารณาถึงคุณภาพและมาตรฐานของหลักสูตร และผลงานวิจัยของสถาบัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Guo และคณะ(2566) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสถาบันการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัย บรรยากาศการเรียน และปัจจัยในการเลือกสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของพีรยา เวชชศาสตร์ และคณะ (2567) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเรียนหลักสูตรปริญญาโท หลักสูตรนโยบายและการบริหารดิจิทัล วิทยาลัยนวัตกรรม

Citation : Phatpheng., K., & Samerchok., T. (2026). Factors Influencing Graduate Study Decisions Among Personnel at Chaiyaphum Rajabhat University. *Journal of Academic Surindra Rajabhat, 4*(2), e3451. https://doi.org/10.65205/jasrru.2026.e3451

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด การพัฒนาสถานภาพทางสังคม และการสร้างเครือข่ายมีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษา โดยมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงและระบบสนับสนุนที่ดีจะดึงดูดผู้เรียนได้มากขึ้น

ด้านเหตุผลส่วนตัว ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากร อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$= 4.50, S.D.=0.40) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า บุคลากรต้องการพัฒนาความรู้และทักษะในสาขาวิชาชีพ และต้องการเพิ่มโอกาสในการเลื่อนตำแหน่งหรือความก้าวหน้าในอาชีพ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในยุคปัจจุบันที่มีการแข่งขันทางด้านอาชีพสูง การมีวุฒิการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาความก้าวหน้าในสายงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอุทุมพร ไวฉลาด และจงดี โตอิ้ม (2559) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า การพัฒนาความรู้ความสามารถทางวิชาชีพและความก้าวหน้าในอาชีพเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจ และสอดคล้องกับงานวิจัยของพรรณพนัช จันหา และอัจฉริยา ปราบอริพ่าย (2558) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า การพัฒนาตนเองและโอกาสในการเติบโตทางอาชีพมีความสำคัญต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของบุคลากร

ด้านครอบครัว ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากร อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$= 4.46, S.D.=0.40) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ครอบครัวมีความเข้าใจและสนับสนุนในการศึกษา มีแบบอย่างในครอบครัวที่สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และการศึกษาต่อจะช่วยเพิ่มคุณภาพชีวิตของครอบครัว ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิญญา สุวรรณพงศ์ (2567) ที่พบว่า การสนับสนุนจากผู้ปกครอง (Mean = 4.45) มีบทบาทสำคัญต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าครอบครัวเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมและสนับสนุนการตัดสินใจศึกษาต่อในทุกระดับ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Guo, เจริญวิริยะกุล และดำรงค์กูลสมบัติ (2023) ที่พบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพสมรสมีการตัดสินใจเลือกเรียนสถาบันการศึกษาสูงกว่าผู้ที่มีสถานภาพหย่า ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าความมั่นคงและการสนับสนุนจากครอบครัวมีความสำคัญต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ

ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากร ในระดับมาก ($\overline{X}$= 4.43, S.D.=0.47) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ค่าเล่าเรียนมีความเหมาะสมและคุ้มค่ากับคุณภาพการศึกษา มีทุนการศึกษาหรือสิ่งจูงใจทางการเงิน สามารถผ่อนชำระค่าเล่าเรียนได้ และการลงทุนด้านการศึกษาจะมีผลตอบแทนในระยะยาว ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษามักมีจำนวนสูง จึงเป็นปัจจัยที่ต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ โดยเฉพาะสำหรับบุคลากรที่มีภาระค่าใช้จ่ายในครอบครัว การมีนโยบายสนับสนุนทางการเงิน เช่น ทุนการศึกษา การผ่อนชำระค่าเล่าเรียน หรือการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี จะช่วยเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับสูงได้มากขึ้น นอกจากนี้ การมองเห็นผลตอบแทนจากการลงทุนด้านการศึกษาในระยะยาว ทั้งในด้านรายได้ที่เพิ่มขึ้น โอกาสในการเลื่อนตำแหน่ง และการพัฒนาคุณภาพชีวิต จะเป็นแรงจูงใจสำคัญในการตัดสินใจศึกษาต่อ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรรณพนัช จันหา และอัจฉริยา ปราบอริพ่าย (2558) ที่พบว่า ค่าใช้จ่ายและทุนการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโท และสอดคล้องกับงานวิจัยของศศิธร บูรณ์เจริญ (2560) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรระดับปริญญาโทของคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า ค่าใช้จ่ายในการศึกษาและความคุ้มค่าของการลงทุนทางการศึกษามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษา

Citation : กฤษณา พัฒเพ็ง, และ ทินนิกร เสมอโชค. (2569). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. *วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ*, *4*(2), e3451. https://doi.org/10.65205/jasrru.2026.e3451

ด้านเศรษฐกิจ ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากร อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$= 4.48, S.D.=0.41) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า อัตราค่าจ้างและสวัสดิการของผู้ที่จบการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ความจำเป็นในการพัฒนาทักษะเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และรายได้ปัจจุบันเพียงพอต่อการศึกษาต่อที่จะเรียนจนจบ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในยุคปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว การมีวุฒิการศึกษาในระดับสูงจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง โดยบุคลากรที่มีวุฒิการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามักได้รับค่าตอบแทนที่สูงกว่าและมีสวัสดิการที่ดีกว่า นอกจากนี้ การมีรายได้ที่มั่นคงและเพียงพอจะช่วยสนับสนุนให้บุคลากรสามารถจัดการภาระค่าใช้จ่ายในการศึกษาได้อย่างไม่เป็นปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Guo และคณะ (2566) ที่พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนสถาบันการศึกษา และบุคลากรที่มีอาชีพที่มั่นคง เช่น ข้าราชการ และพนักงานบริษัทเอกชน มีการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับที่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของพีรยา เวชชศาสตร์และคณะ (2567) ที่พบว่า การพัฒนาสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจเป็นแรงจูงใจสำคัญในการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา โดยผู้เรียนมองเห็นว่าการศึกษาต่อจะนำไปสู่โอกาสทางอาชีพและรายได้ที่ดีขึ้นในอนาคต

จากปัจจัยทั้ง 6 ด้านที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากร ล้วนมีความสำคัญ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการตัดสินใจศึกษาต่อเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและได้รับอิทธิพลจากปัจจัยหลายด้าน ทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ พว่า การทดสอบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (χ^2 = 18.58, df = 5, p = .002) สะท้อนถึง หลักสูตรการจัดการเรียนการสอน และความน่าเชื่อถือของสถาบัน เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญสูงสุดต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา โดยมีค่า Mean Rank เท่ากันที่ 3.80 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุทุมพร ไวฉลาด และจงดี โตอิ้ม (2559) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า ด้านคุณลักษณะสถาบัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (4.25 ± 0.51) และด้านหลักสูตรอยู่ในลำดับที่สามที่มีผลต่อการตัดสินใจ (3.78 ± 0.57)

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบุคลากรที่ตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษามีความต้องการพัฒนาตนเองในเชิงวิชาการและวิชาชีพ จึงให้ความสำคัญกับคุณภาพของหลักสูตรที่ทันสมัย มีความยืดหยุ่นในการจัดเวลาเรียนและคุณภาพของอาจารย์ผู้สอน นอกจากนี้ ความน่าเชื่อถือของสถาบันยังสร้างความมั่นใจในคุณภาพการศึกษาและการยอมรับของสังคม ซึ่งส่งผลต่อโอกาสในการทำงานและความก้าวหน้าในอาชีพในอนาคต ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Guo, Xiaopu (2566) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสถาบันการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า ด้านความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมหาวิทยาลัย ด้านบรรยากาศการเรียน และด้านปัจจัยในการเลือกสถานศึกษา มีผลต่อการตัดสินใจในระดับมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสถาบันการศึกษาและคุณภาพของหลักสูตรเป็นปัจจัยสำคัญที่ผู้เรียนในระดับบัณฑิตศึกษาให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก

ส่วนค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร มีความสำคัญน้อยที่สุด ผลการวิจัยพบว่า ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร มีค่า Mean Rank ต่ำที่สุด (3.18) ซึ่งอาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรที่มีรายได้ประจำและมีความพร้อม

Citation : Phatpheng., K., & Samerchok., T. (2026). Factors Influencing Graduate Study Decisions Among Personnel at Chaiyaphum Rajabhat University. *Journal of Academic Surindra Rajabhat, 4*(2), e3451. https://doi.org/10.65205/jasrru.2026.e3451

ทางด้านการเงินในการลงทุนเพื่อการศึกษา จึงให้ความสำคัญกับคุณภาพของการศึกษามากกว่าต้นทุนที่ต้องใช้จ่าย นอกจากนี้ บุคลากรส่วนใหญ่มองว่าการศึกษาเป็นการลงทุนระยะยาวที่จะให้ผลตอบแทนในรูปของความก้าวหน้าในอาชีพและรายได้ที่เพิ่มขึ้นในอนาคต

ความรู้ใหม่ (New Knowledge)

งานวิจัยนี้ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ที่มีนัยสำคัญ 3 ประการ ประการแรก การวิเคราะห์ด้วยสถิติ Friedman Test ยืนยันเชิงประจักษ์ว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาทั้ง 6 ด้านมีน้ำหนักความสำคัญแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (χ^2 = 18.58, p = .002) โดยด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนมีความสำคัญสูงสุด (Mean Rank = 3.80) รองลงมาคือด้านความน่าเชื่อถือของสถาบัน (Mean Rank = 3.76) ขณะที่ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรมีความสำคัญน้อยที่สุด (Mean Rank = 3.18) ประการที่สอง รูปแบบการจัดลำดับความสำคัญดังกล่าวสะท้อนลักษณะเฉพาะของกลุ่มบุคลากรผู้เรียนที่มีรายได้ประจำ ซึ่งมีความอ่อนไหวต่อต้นทุนต่ำแต่มีความคาดหวังด้านคุณภาพสูง แตกต่างจากกลุ่มนักศึกษาทั่วไปที่มักให้น้ำหนักกับปัจจัยด้านการเงินมากกว่า ทั้งนี้ผลการวิจัยสอดคล้องกับทฤษฎีทุนมนุษย์ (Becker, 1964) ในแง่ที่บุคลากรมองการศึกษาต่อเป็นการลงทุนเพื่อเพิ่มศักยภาพและความก้าวหน้าในวิชาชีพมากกว่าการพิจารณาจากภาระค่าใช้จ่ายเพียงด้านเดียว ประการที่สาม ผลการวิจัยมีนัยเชิงปฏิบัติสำหรับมหาวิทยาลัย กล่าวคือ การพัฒนากลยุทธ์การรับนักศึกษากลุ่มบุคลากรควรเน้นการสื่อสารคุณค่าทางวิชาการและวิชาชีพของหลักสูตร การสร้างความน่าเชื่อถือของสถาบันอย่างเป็นระบบ และการออกแบบหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่นรองรับผู้เรียนที่ปฏิบัติงานประจำ มากกว่าการใช้มาตรการจูงใจด้านการลดหย่อนค่าใช้จ่าย

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยควรพัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน จัดระบบการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่น เช่น การเรียนแบบออนไลน์ การเรียนนอกเวลาราชการ และการจัดตารางเรียนที่เหมาะสมกับบุคลากรที่ทำงาน รวมทั้งควรมีการจัดระบบที่ปรึกษาทางวิชาการที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

2) ด้านการสร้างความน่าเชื่อถือของสถาบัน มหาวิทยาลัยควรเสริมสร้างภาพลักษณ์และชื่อเสียงของสถาบันผ่านการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การสร้างผลงานวิจัยที่โดดเด่น การพัฒนาเครือข่ายศิษย์เก่าให้เข้มแข็ง และการพัฒนาระบบบริการและการดูแลนักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างความมั่นใจและความไว้วางใจให้แก่ผู้ที่สนใจเข้าศึกษา

3) ด้านการสนับสนุนทางการเงิน มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีทุนการศึกษาสำหรับบุคลากรที่มีศักยภาพ มีระบบการผ่อนชำระค่าเล่าเรียนที่ยืดหยุ่น และจัดหาแหล่งทุนสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน รวมทั้งควรสื่อสารให้บุคลากรเห็นถึงผลตอบแทนจากการลงทุนด้านการศึกษาในระยะยาว ทั้งในด้านความก้าวหน้าในอาชีพและรายได้ที่เพิ่มขึ้น

Citation : กฤษณา พัฒเพ็ง, และ ทินนิกร เสมอโชค. (2569). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. *วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ*, *4*(2), e3451. https://doi.org/10.65205/jasrru.2026.e3451

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาระหว่างบุคลากรจากสถาบันการศึกษาต่างๆ เพื่อนำผลการวิจัยมาพัฒนาแนวทางในการดึงดูดผู้เรียนที่เหมาะสมกับบริบทของแต่ละสถาบัน

2) ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากร เพื่อนำผลการวิจัยมาพัฒนาระบบสนับสนุนและดูแลนักศึกษาให้สามารถศึกษาจนสำเร็จการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) ควรศึกษาผลกระทบของการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาต่อความก้าวหน้าในอาชีพและคุณภาพชีวิตของบุคลากร เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้เป็นข้อมูลในการสื่อสารและสร้างแรงจูงใจให้แก่บุคลากรที่สนใจศึกษาต่อ

เอกสารอ้างอิง (References)

กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

ชัยพร จูผลดี. (2564). *ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเลือกเรียนระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกรณีศึกษาในจังหวัดนนทบุรี* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย].

ชาญเดช เจริญวิริยะกุล และวราพร ดำรงกูลสมบัติ (2566). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสถาบันการศึกษา: กรณีการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. *วารสารการวิจัยการบริหารการพัฒนา*, *13*(2), 444-457.

บุญชม ศรีสะอาด. (2554). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 9). สุวีริยาสาส์น.

พรรณพนัช จันหา และอัจฉริยา ปราบอริพ่าย. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, *8*(1), 291-318.

พีรยา เวชชศาสตร์,วศินี หนุนภักดี และมานิต สาธิตสมิตพงษ์. (2567). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเรียนหลักสูตรปริญญาโท:กรณีศึกษาหลักสูตรนโยบายและการบริหารดิจิทัล วิทยาลัยนวัตกรรมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. *วารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์, 12*(2), 94-105.

วราภรณ์ ช่วยประคอง. (2562). *การตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์. มหาวิทยาลัยบูรพา. สืบค้นจาก https://buuir.buu.ac.th/xmlui/handle/1234567890/4421.

ศศิธร บูรณ์เจริญ. (2560). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรระดับปริญญาโทของคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. *วารสาร Mahidol R2R e-Journal, 4*(2), 136-159.

ศิริวรรณ สุวินท์. (2548). *องคประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอรธุรกิจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรีจังหวัดสิงห์บุรี* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑติ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].

Citation : Phatpheng., K., & Samerchok., T. (2026). Factors Influencing Graduate Study Decisions Among Personnel at Chaiyaphum Rajabhat University. *Journal of Academic Surindra Rajabhat, 4*(2), e3451. https://doi.org/10.65205/jasrru.2026.e3451

สโรชา เรียงสอน,จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์ และอังคาร คะชาวังศรี. (2567). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. *วารสารนวัตกรรมการบริหารการจัดการและการสื่อสาร คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 1*(3), 71-86.

อภิญญา สุวรรณพงศ์. (2567). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในประเทศไทย. *วารสารวิชาการเฉลิมกาญจนา, 11*(2), 29-42.

อุทุมพร ไวฉลาด และจงดี *โตอิ้ม. (2559).* ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, *10*(2), 165-177.

Becker, G. S. (1964). Human capital: A theoretical and empirical analysis, with special reference to education (2nd ed.). National Bureau of Economic Research / Columbia University Press. https://www.nber.org/system/files/chapters/c3730/c3730.pdf NBER.

Bleakley, H. (2010). Health, human capital, and development. Annual Review of Economics, 2(1), 283-310.

Cronbach, L. J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. Psychometrika, 16(3), 297–334. https://doi.org/10.1007/BF02310555.

Goldin, C. (2016). *Human capital. In C. Diebolt & M. Haupert (Eds.),* Handbook of Cliometrics (pp. 55-86). Springer.

Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607–610. https://doi.org/10.1177/001316447003000308

Citation : กฤษณา พัฒเพ็ง, และ ทินนิกร เสมอโชค. (2569). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. *วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ*, *4*(2), e3451. https://doi.org/10.65205/jasrru.2026.e3451